

Stavím si doma přátele
Ze dřeva a podzimního listí
Až pošlou mě do prdele
Zůstanou u mě jistí

Přátelé ve sklepe už vystaveni
Tiší, vycpaní slámou
Konstrukce ze starých pražců
Tolik let snění i destrukce
Smíchu ve spánku, či bdění

Až opustí mě přátelé na rohu pod lampou
Kde smáli jsme se bohu
Pomalou kráčeli a řvali:
"Do prdele, do prdele..."

Přátelé přichází za mnou
S úsměvem na tváři
S pokryteckou hrou
A já říkám: "Marš, barbaři!"
Oni smutně odchází tmou

Láska je však nekonečná
Křivka, linie a tečna
Křičet, trhat a být tiší
Moje slečna nekonečná, věčná